

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ. Η ΨΥΧΗ ΤΟ ΜΥΑΛΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΑΘΙ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ.

του Γιώργου Ν. Παπαθανασόπουλου.

Ο Αρχιστράτηγος της Επανάστασης του 1821 Θεόδωρος Κολοκοτρώνης γεννήθηκε στο Ραμαβούνι της Μεσσηνίας προερχόμενος από το Λιμποβίσι Αρκαδίας, στις 3 Απριλίου του 1770. Απεβίωσε στην Αθήνα στις 4 Φεβρουαρίου 1843. Προερχόμενος από οικογένεια κλεφτών, με πολύχρονους αγώνες κατά των Οθωμανών και δεκάδες θυμάτων, αφιέρωσε τη ζωή του στην απελευθέρωση της Πατρίδας. Πέρασε πολλά. Σε ανταπόδοση των πολεμικών νικών του σε βάρος των Οθωμανών και των προσπαθειών του να μείνουν ενωμένοι οι Έλληνες φυλακίστηκε από όσους τον φθονούσαν για έξι μήνες και στο διάστημα αυτό έβλεπε μόνο τον δεσμοφύλακά του. Τον απελευθέρωσαν για να αντιμετωπίσει τον Ιμπραήμ.. Ανεξίκακος πήρε πάλι την Αρχιστρατηγία και συνετέλεσε στην απελευθέρωσή της Πατρίδας, παρά το ότι σκότωσαν το παιδί του, τον Πάνο, σε ηλικία 24 ετών. Στην Αντιβασιλεία καταδικάστηκε σε θάνατο... Του εδόθη χάρις από τον βασιλιά Όθωνα. Για το καλό της Πατρίδας πάλι έδειξε ψυχική ανωτερότητα και συμπεριφέρθηκε στον βαυαρό βασιλιά, ως να μην είχε τίποτε σε βάρος του συμβεί...

ΑΝΘΟΛΟΓΗΣΗ :

Η αρχή της Επανάστασης.

« Εις τας 3 Ιανουαρίου (1821) ανεχώρησα από την Ζάκυνθον και εις τας 6 Ιανουαρίου έφθασα εις την Σκαρδαμούλα εις του πατρικού μου φίλου Καπετάν Παναγιώτη Μούρτζινου. Το κίνημά μας έγινε εις τας 22 Μαρτίου εις την Καλαμάταν. Από τας 6 του Ιανουαρίου έως τας 22 Μαρτίου, επροσπάθησα, ενέργησα εις την Μάνην να ενώσωμεν διάφορα σπίτια Μανιάτικα κατά την συνήθειά τους και τους ενώσαμεν, τους αδελφώσαμεν....Αφού επροετοιμάσαμεν και συναγροικήθημεν, ο Ζαΐμης με τους άλλους, αναγκασμένοι να υπάγουν εις την Τριπολιτζά ή να μείνουν έτζι, εκτύπησαν τον Βοϊβόδα των Καλαβρύτων...Εις τας 23 Μαρτίου επιάσαμεν τους Τούρκους εις την Καλαμάτα, τον Αρναούτογλην σημαντικόν Τούρκον της Τριπολιτζάς...»

Υπέρ Πίστεως και Πατρίδος.

«Οι Αναγνωσταράς, Μπειζαντές, Μπούρας πάνε στο Λεοντάρι. Έμεινα μόνος μου με το άλογό μου εις το Χρυσοβίτζι. Γυρίζει ο Φλέσσας και λέγει ενός παιδιού: μείνε μαζί του, μην τον φάνε τίποτες λύκοι. Έκατσα έως που εσκαπέτησαν με τα μπαϊράκια τους, απέ κατέβηκα κάτου. Ήτον μιά εκκλησιά εις τον δρόμον (η Παναγιά στο Χρυσοβίτζι), και το καθισιό μου ήτον όπου έκλαιγα την Ελλάδα: Παναγιά μου βοήθησε και τούτη τη φορά τους Έλληνες δια να εμψυχωθούν! Και επήρα έναν δρόμο κατά την Πιάνα».

Παρακαταθήκη προς τους νέους.

Ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης μετά από πρόταση του Γεωργίου Γενναδίου, δασκάλου του Γένους και Γυμνασιάρχου στο Α΄ Γυμνάσιο, που βρισκόταν και βρίσκεται στην Πλάκα, μίλησε προς τους μαθητές του, στις 7 Οκτωβρίου του 1838. Μεταξύ άλλων είπε:

«Όταν αποφασίσαμε την Επανάσταση δεν συλλογισθήκαμε ούτε πόσοι είμεθα, ούτε πως δεν έχομε άρματα, ούτε πως οι Τούρκοι εβαστούσαν τα κάστρα και τας πόλεις,...αλλά ως μία βροχή έπεσε εις όλους μας η επιθυμία της ελευθερίας μια και όλοι, ο κλήρος μας, οι προεστοί, οι καπεταναίοι, οι πεπαιδευμένοι, οι έμποροι, μικροί και μεγάλοι, όλοι εσυμφωνήσαμε εις αυτό το σκοπό και εκάμαμε την Επανάσταση... Πρέπει να φυλάξετε την Πίστη σας και να την στερεώσετε, διότι όταν πιάσαμε τα άρματα πρώτα είπαμε υπέρ Πίστεως και έπειτα υπέρ Πατρίδος.

Η Ευρώπη και η Ελλάδα.

Στα 1843 τον Κολοκοτρώνη επισκέφθηκε ένας νεαρός σπουδασμένος στην Ευρώπη και του εκθείασε τα των σπουδών του. Ο Κολοκοτρώνης σχολίασε έτσι όσα του είπε σε έναν άλλο νέο:

«Εις την Ευρώπην εμάζωνε Αϊβασιλιάτικα από τους καθηγητάς του, χρυσάφι καθαρό. Το δικό μου είναι σμιγμένο με χώμα πολύ, αν του φανή πως αξίζει, ας το παστρέψη, ας το καθαρίση να δείξη τη λαμπράδα του. Βλέπετε τούτον τον οντά, είναι αστόλιστος, καθίσματα δεν έχει, οι τοίχοι ξεροί – τούτη είναι η Ελλάδα καθώς εμείς σας την παραδώσαμε, εμείς οι γέροι στους νέους. Εμείς εις τα 1821 εκαθαρίσαμεν τον τόπον, εκουβαλίσαμεν τα λιθάρια, εκτίσαμεν την οικοδομήν, εσείς θα εντύσετε τα γυμνά τείχη, θα φέρετε ταις πολιτίμαϊς ζωγραφιαίς, θα στήσετε εύμορφα τραπέζια και τους καθρέπταις, τούτο θα κάμη προκοπή σας και τα γράμματα – και η ευχαίς των συμπολιτών σας και τα έργα σας θα σας ανεβάσουν εις τα λιμέρια τα αθάνατα των δικαίων....

Καμία συνθηκολόγηση με τους Τούρκους.

Όταν ο Άγγλος αντιναύαρχος Χάμιλτον είπε στον Κολοκοτρώνη ότι πρέπει οι Έλληνες να ζητήσουν συμβιβασμό με τους Τούρκους έτσι του απάντησε:

« Του αποκρίθηκα ότι αυτό δεν γίνεται ποτέ, ελευθερία ή θάνατος. Εμείς καπετάν Χάμιλτον ποτέ συμβιβασμόν δεν εκάμαμεν με τους Τούρκους. Άλλους έκοψε, άλλους σκλάβωσε με το σπαθί και άλλοι, καθώς εμείς, εζούσαμεν ελεύθεροι από γενεά εις γενεά. Ο βασιλέας μας εσκοτώθη, καμμία συνθήκη δεν έκαμε. Η φρουρά του είχε παντοτινόν πόλεμον με τους Τούρκους και δύο φρούρια ήτον ανυπότακτα. Με είπε ποία είναι η βασιλική φρουρά και τα φρούρια; Του απάντησα ότι η φρουρά του Βασιλέως μας είναι οι λεγόμενοι κλέπται, τα φρούρια η Μάνη, το Σούλι και τα βουνά. Έτζι δεν με ωμίλησε πλέον».

Ο Τερτσέτης για τον Κολοκοτρώνη.

Ο Κολοκοτρώνης υπαγόρευσε στον Γ. Τερτσέτη τα όσα συνέβησαν προ, κατά και μετά την Επανάσταση του 1821 και αυτός έτσι τον κατάγρφη:

« Ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης ως ιστορικός συγγραφέας καταγράφεται ως Έλληνας χρονολογικά τρίτος, μετά τους Όμηρο και Ηρόδοτο.

Ομοιάζουν οι τρεις ως τρεις ακτίνες ενός κέντρου φωτεινού, έχουν πατρίδα των την Ελλάδα, θέμα πόλεμον Ευρώπης εναντίον Ασίας, ομιλούν την Ελληνικήν φωνήν....Κατώτερος ο Κολοκοτρώνης από τους δύο προγενεστέρους του εις την τέχνην, ως το «Τρία πουλάκια κάθονται» από το «Μήνιν άοιδε Θεά», αλλά ανώτερος πάλιν επειδή όσα έπραξε αυτός πριν τα γράψη με το κοντύλι τα εχάραξε με το σπαθί του, καύχημα που δεν έχουν οι άλλοι δύο».

Η κηδεία του.

Γράφει σχετικά ο καθηγητής της Ιστορίας στο Πανεπιστημίο Αθηνών Απ. Β. Δασκαλάκης:

« Η είδησις του θανάτου του Γέρου του Μωριά εβύθισε εις το πένθος την πρωτεύουσαν και σύμπασαν την Ελλάδα. Οι βασιλείς, τα μελη της κυβερνήσεως, στρατηγοί, ναύαρχοι, ανώτεροι αξιωματούχοι, έσπευσαν εις την κατοικίαν του δια να υποκλιθούν προ του μεγάλου νεκρού. Τα παλληκάρια παρετάχθησαν εις τους γύρωθεν της κατοικίας δρόμους όπου τα πλήθη συνωστίζοντο με άφατον κατήφειαν. Οι επιζώντες ήρωες του Αγώνος και συμπολεμισταί του εγονάτιζον προ του νεκρού του, κατεφίλουν τας χείρας του και επότιζον με δάκρυα την φουστανέλαν του. Η κηδεία του ήτο πρωτοφανής. Όλος ο εν Αθήναις στρατός ήτο παραταγμένος μέχρι του νεκροταφείου. Το φέρετρον περιεστοίχιζον οι Κουντουριώτης, Γιατράκος, Τσωρτς, Τζαβέλας, Πλαπούτας, Μακρυγιάννης, Δεληγιάννης και οι άλλοι επιζώντες της Παλιγγενεσίας και ηκολούθει μετά δακρύων όλος ο αθηναϊκός λαός. Για όλους είχεν εκλείψει ο μεγαλύτερος και ο ενδοξότερος πολέμαρχος του Αγώνα της Ελευθερίας».

Πηγή : <http://anastasiosk.blogspot.com/>